

Kalbimi Kalbine Yasladığım Şair

Ömür yolculuğumuzda binlerce insanla farklı şehirlerde ve farklı mekanlarda bir şekilde karşılaşır selam verip selam alırız. Gönlü gönlümüze ayna olanlarla muhabbeti koyulaştırıp aynı mekânlarda olmasakta gözden ırakta olmayız.

Bazı insanlarla konuştukta uzaklaşır, bazılarıyla ise konuştukça muhabbetin devamını başka zamanlara bırakırız ve başka zamanlar da da karşılaştığımızda çok zaman birbirimizi aynı muhabbetle sarılır kalplerimizi şarj ederiz.

Kuşkusuz her devirde insanlar yaşadığı çağdan şikayetçi olmuştur. Her yeni nesil bir önceki nesli bedevi, kendilerini ise medeni olarak görüp dünyadaki zamanlarını doldurarak geçinip gitmişlerdir. Bundan dolayı her nesil yaşadığı yüzyıl içinde değerlendirmek gerek ama artık o yüzyıllar da kalmadı. Yaşadığımız yüzyılda kapitalist sistem neredeyse her ay, her hafta, hatta hergün yeni bir hayat sürümü geliştirip insanlığı devamlı kendi sisteminin bir parçası haline getiriyor.

Dünyanın kapısından giren her insan hem kendisine hem de başkalarına faydalı olacak şekilde donanımlara sahiptir. Önemli olan insanın bu donanımlarından ne kadar haberdar olup olmadığıdır.

Cennet ve cehennemin olduğuna inanan her insan, cennetin ve cehennemin herkese yetecek kadar geniş olduğunu da bilir. Her insan cennet için çiçekli bir bahçeyi dünyada hazırlarken, cenem için odunlarını da yine dünyada toplar.

Allah, insanların yeteneklerinden önce kulluk bilinciyle hareket edip etmediklerine daha sonra da vermiş olduğu yetenekleri insanlığın hayrına kullanıp kullanmadıklarından dolayı hesaba çeker düşüncesindeyim. Efendimiz bir Hadisinde: "*Nasıl yaşarsanız öyle ölürsünüz, nasıl ölürseniz öyle dirtilirsiniz.*" diye buyurduğuna göre doğum-ölüm arası zamanı en güzel şekilde değerlendirmek gerekir.

Hani CengizAymatov, *Gün Olur Asra Bedel* romanında; "*Sarı Özek Bozkırında trenler doğudan batıya, batıdan doğuya gider gelir, gider gelirdi..*" diyor ya farzedelim dünya da *Boranlı* istasyonu ya da kurulduğu günden beri insanların "*gelimli-gidimli*" dedikleri yerin adıdır.

Çağrılan gidecek gitmemek yasak

Yasağı delemek yok başka yasak

İşte bu gelimli gidimli dünyada karşılaştığım ilk günden beri kalbimi kalbine yasladığımda her zaman aynı sıcaklığı hissettiğim, yüzüne bakınca kendimi görebildiğim, yolculuk, yoldaşlık, haldaşlık ettiğim, hem şair, hem yazar, hem de mütefekkir bir insan **Metin Önal Mengüşoğlu**.

Mengüşoğlu, şair-yazar-mütefekkir olmak için Malatya'da başlayıp İstanbul'a uzanan, oradan da Bursa'ya yerleşinceye kadar yaşamış olduğu hayatın zorluklarını kısmen de olsa *Mağrur Öfke: Necip Fazıl* kitabında anlatmış olsa da daha fazlasını bizzat kendisinden dinlemiştim.

Onun mağrur duruşu her ne kadar da Necip Fazıl'ı andırsa da alçak gönüllülüğü ile de Sezai Karakoç'a benzer. Her ikisi ile de hem yol arkadaşlığı hem de fikir ve düşünce kardeşliği bağlamında ortak özellikler taşımaktadır. Her ne kadar da bazı çevreler tarafından *Mağrur Öfke: Necip Fazıl* kitabından dolayı eleştirilse de Necip Fazıl'ın fikirlerinden beslendiğini, bazı fikirlerine ise katılmadığını açık yüreklilikle söylemekten de çekinmemiştir.

Her insanın, şairin, yazarın insanı etkileyecek, yönlendirecek güzel fikirleri olduğu gibi elbette yanlış fikirleri ya da katılmadığımız düşünceleri de olabilir. Eleştirmek demek bir insanı göklere çıkarmak demek değilse, ayaklar altına da almak demek değildir. Her şair yazar neticede bir insandır ve insanın olduğu yerde hem güzel hem çirkin vardır.

Metin Önal Mengüşoğlu, önce sözü dilinde tarttıktan sonra söylenmesi gerekeni ne eksik ne fazla eğri ise eğrisini doğru ise doğrusunu çekinmeden söyler. Bu açık yürekliliğini bazıları kaldırmakta zorlansa, fikirlerini kabul etmese de ona saygı göstermesi gerektiğine inanır.

Bir şairin yazarın yolunu aydınlatan, düşünce ve fikirlerinden beslendiği ustasına saygı göstermesi elbette önemlidir ama eleştirilmesi gerektiğinde de saygı sevgi çerçevesi içinde de eleştirmelidir. Bu eleştiriyi yapabilmesi için de belli bir olgunluğa erişmesi gerekir.

Hani "Kol kırılır yen içinde kalır" derler ama yen içinde kalan kolun da aynı zamanda çolak kaldığını kimse söylemez. Bir insanın kolunun kırılmaması için ya da gelecek neslin kolun nasıl kırıldığına

dair bilgilenmesi bakımından bu eleştiri son derece önemlidir.

Günümüz şairlerine yazarlarına baktığımızda "ben" duygusunu farkına varmadan döş cebinde bir put gibi taşıdığına az çok şahit olmuşluğumuz vardır.

Şair yazar ara sıra "aba altından sopa" gösterir gibi bu putunu çıkarır. Tapınmaya başladığını hissettiğimizde ondan hemen uzaklaşmaz dinlemeye devam ederseniz o da sizi ha bire etkisi altına almaya çalışır. Bu etkilenme sonucunda da "her büyük şair yazarda bu kadar da kompleks olur" düşüncesini de desteklemiş olursunuz.

Metin Önal Mengüşoğlu ile yapmış olduğumuz sohbetlerin hiçbirisinde "Büyük şair, fikir ve düşünce adamı" havasıyla kasılmadı, aksine sıradan bir okur yazar düşünce insanı gibi doğruyu doğruyla eğriyi eğrisiyle söyleyerek sıradan bir insan olduğunu incelemeye çalıştı.

Sözlerini esirgemedi söylemesiyle Sait Çekmeçil, Necip Fazıl ve Sezai Karakoç ile olan yol arkadaşlığının verdiği bilgeliği üzerinde taşıdı. İnanmış bu üç adamla düşünce sacayağını oluşturdu. Yazmış olduğu fikir, düşünce, deneme, hikaye ve şiir kitaplarında bu üç mütefekirden almış olduğu ilhamla yazdığına inanıyorum.

"Metin Önal Mengüşoğlu'nun bütün kitaplarını okudum da mı hakkında böyle düşünüyorsun" diye içinizden geçirmiş olabilirsiniz. Evet bütün kitaplarını okudum desem yalan olur. Onun kitaplarının çoğunu okudum ama okuyamadığım bir o kadar da kitabı var ve var olmaya devam ediyor. Bir şairin yazarın onlarca kitabını okuyarak tanıma imkanını belki bulamayabiliriz ama onu hal diliyle okumaya başladığımızda diğer kitaplarını da okumuş gibi oluruz. Cemal Süreya'nın "Şairin hayatı da şiire dahildir" düşüncesine katıldığımızda söylediklerimin daha anlamlı olacağı düşüncesindeyim.

Metin Önal Mengüşoğlu'nun hem kendisinden dinlediğim hem de oğlu Muhsin Önal'ın yazısını okuduğumda onun hayatı boyunca "veren el" olmayı ilke edindiğini gördüm. İstanbul'a öğrenci olarak geldiği zamanlardaki mücadelesini kendisinden dinledim ama Bursa'ya taşınıp ticarete atıldığı günden bu güne insanların yüreğine nasıl dokunduğuna yakından müşahit oldum.

Gerek İstanbul'da Hukuk Fakültesini bitirdikten sonra gerekse ticari hayatında hatırı sayılır zengin bir insan olması için önüne açılan kapıları bir bir kapatarak insan ve islam olma pusatını kuşanarak

mücadele etmesi gerektiğine inandığı bir hayatı seçmiştir.

Aynı çağda aynı şehirde yaşadığım sohbetlerinde bulunduğum ve düşünce dünyama ışık tutan Atasoy Müftüoğlu ile üç aşağı beş yukarı aynı düşünce ufuklarında fikir üreten Metin Önal Mengüşoğlu'nu hem kendini, hem çevresini hem de çocuklarını iyi yetiştiren örnek mütefekkirler arasında görüyorum.

Bir insan/şair/yazar/mütefekkirin fikir ve düşünceleri bir okur için elbette önemlidir. Bütün bunların yanı sıra bu insanların ürettikleri düşünce düşünceyi, fikir fikri, şiir şiiri, şair şairi aşilayarak kültür ve medeniyetimizin gelecek kuşaklara aktarılmasına katkı sağlar.

Metin Önal Mengüşoğlu için hazırladığımız bu özel sayı için nasıl bir yazı yazmam gerektiği üzerine kafa yordum fikir egzersizleri yaptım günlerce ama demek ki iş olacağına varıyor. Sonunda içimin sesini dinleyerek irticalen birşeyler yazmaya karar verdim ve inşallah bu yazı sonunda hem kendisi için hem de gelecek nesiller için gönle dokunur birşeyler söylemeye çalışırım.

Metin Önal Mengüşoğlu ile ilk tanışıklığımız "Ben Asyalı Bir Ozan" şiir kasetiyle oldu. Sonraki yıllarda ise *Kırağı* dergisi ile yakınlaştık, 2000'li yıllarda Bursa'da *Asya İpek* dükkânında bu tanışıklığı vicahiye çevirdik.

Öyle insanlar var ki yeryüzünde bir kez karşılaşırsınız kalbinizi kalbine yasladığınızda hissetmiş olduğunuz sıcaklığı devamlı kalbinizde hissedersiniz. Öyle insanlar da var ki yan yana olduğunuz halde aranızda aşılmaz bir buz dağı olur siz ne kadar da bu dağı eritmeye çalışsanız da eritemezsiniz. Aynı şehirde hatta aynı mekanlarda da bulunsanız aradığınız samimiyet ortamını bulamazsınız.

Hani "Mal da yalan mülk de yalan/ Var biraz da sen oyalan" demişler ya. İşte biz de sürgün geldiğimiz bu yurttan oyalanacak kadar oyalandık.

Hesap günü geldiğinde ebette insan insandan sorulacak. Birbirlerini tanıyanların şahitliğine ihtiyaç duyulduğunda Metin Önal Mengüşoğlu için bana bir soru yöneltildiğinde "Ben ondan razıyım" diyeceğim. İnşallah kendisi de bize şahit olur.

Ömrünüz bereketli olsun ağabey, yazdıklarınızla geleceğin şair/yazarlarının fikirlerini aşilayarak hoş bir sadâ bırakasınız vesselam.

